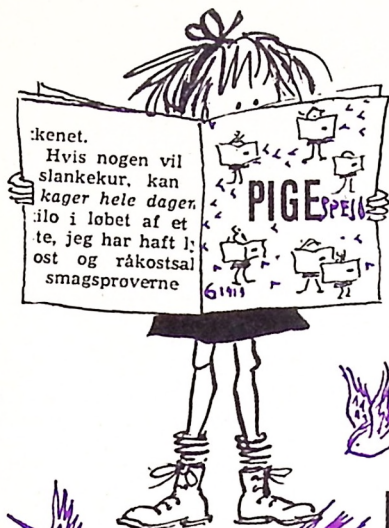
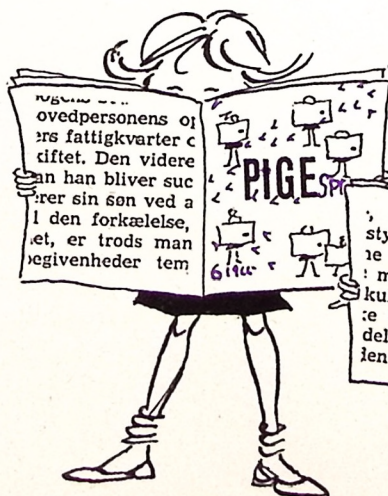

PIGE SPEJDERNE

6

1965

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ella Breinholdt
Iversen, Gartnervænget 3,
Svinningo Sj.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri,
Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 6 1965

Orkesterbesøg	114
Spejderjul	114
Spejderhjælpen	114
Sct. Georgs Gilderne ...	115
Korpsturneringsresultater	116
Oktober i naturen	117
Tovværkshusflid	118
Patruljehjørnet	120
Patrulje-Stafetten	121
Our Chalet	121
Bølle beretter	122
Nyt fra det internationale ovedrev	124
Tinka	124
Småtterier	126
Det stod i avisen	127
Læsehesten	127
Postbox	127

ORKESTERBESØG

København og Århus har i sommer haft spejdgæster lidt ud over det normale. Det var et hollandsk spejderorkester fra Amsterdam, 43 medlemmer. Orkestret var helt fantastisk dygtigt og har da også tre år i træk vundet en landsorkesterkonkurrence. Det hollandske spejderorkester talte medlemmer fra 13 år og opefter, alle ualmindeligt venlige og hjælpsomme, og særdeles veldisciplinerede.

I København blev der arrangeret en orkesterdyst mellem gæsterne og to orkestre fra Frederiksberg distrikt, og denne dyst var meget lærerig for danskerne. Senere deltog gæsterne i det store Bellahøj-bål, som 1. Københavns distrikt og Frederiksberg distrikt den 25. august arrangerede – i sig selv en stor oplevelse –. Gæsterne var desuden på besøg i Helsingør og senere i Århus.

Foruden at spille kunne spejderne også vise et tattoo, hvor de dannede en kompasrose og et anker. Det sidste under henvisning til at der er næsten lige så mange søspejdere som „landspejdere“ i Holland.

SPEJDERJUL

HUSK, at bestillinger på „Spejderjul“ må være korpskontoret i hænde inden 15. oktober.

HUSK, at „Spejderjul“ til flokken skal bestilles på samme blanket som tropens.

Spejderhjælpen

Ih, hvor blev der bestilt noget i dagene fra den 13. til den 19. september.

Vi ved endnu ikke, hvor mange penge årets Spejderhjælp har indbragt, for alle beløb er endnu ikke indkommet, så korpskontoret har ikke kunnet gøre regnskabet op. Vi minder lige i den forbindelse om, at troppenes og flokkenes indarbejdede beløb skal være korpskontoret i hænde inden 4. oktober.

Men vi ved så meget, at adskillige tusinde hænder har været flittigt i sving. Der er blevet gravet kartofler op, der er blevet vasket biler nok til at fylde flere Storebæltsfærger, der er blevet pudset anesølv i kilometervis, der er blevet pudset vinduer og banket tæpper, passet børn og gået byærinder i hundredvis.

Og så er vi præcis lige så spændte som jer på, hvor mange penge de blå pigespejdere i år har tjent ind. Tror I, det bliver lige så mange som sidste år, hvor vi tjente 166.597,76 kr. eller tror I vi har tjent endnu flere penge i år. Lad os håbe det.

Sct. Georgs Gilderne

Det emblem, som I ser afbilledet her, indeholder både pigespejdernes kløverblad og drengespejdernes lilje. Måske kender I det i forvejen og ved, at det er Sct. Georgs Gildernes emblem.

Sct. Georgs Gilderne er en sammenslutning af voksne, der tidligere har været spejdere i et af de to pigespejderkorps eller i et af de to drengespejderkorps. Aktive spejderførere, der er over 21 år, kan også blive medlemmer. Tidligere spejdere skal derimod være mindst 23 år for at kunne optages.

I Sct. Georgs Gilderne har man en gildelov, der svarer til spejderloven og et gildeløfte, der svarer til spejderløftet. Man kan således med fuld ret sige at gildebevægelsen er en spejderbevægelse for voksne. Gildebevægelsen bygger helt og fuldt på spejderidealene, men hvad arbejdsformen angår, er den helt anderledes. Her bliver man ikke hørt i morsealfabet eller i knobbinding, og det gør ikke spor, at man ikke tænde bål med tre tændstikker.

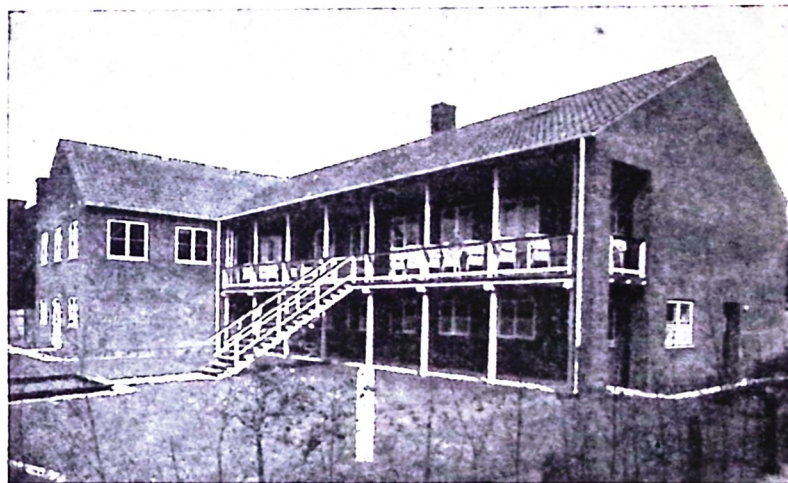
I sin spejdertid og indtil man måske bliver voksen fører, er man lige så fuldt optaget af spejderture, lejre og praktiske færdigheder, som af de tanker Baden-Powell gjorde sig om spejderbevægelsens mål at skabe gode samfundsborgere med høje idealer.

Når man er blevet voksen har man en masse gode spejderminder at tænke tilbage på, men man bliver også klar over, at ens spejdertid har givet en noget, som man som spejder slet ikke var rigtig opmærksom på. Man bliver klar over, at spejderidealene sandelig også kan have værdi for voksne, og man kan føle trang til at videreføre disse idealer. Det er dette, gildebevægelsen bygger på.

Det er ganske godt, at spejderbevægelsen har været istand til i mere end 50 år — under skiftende forhold — at samle piger og drenge i mange lande. Det er lige så imponerende, at den har været i stand til at give disse piger og drenge noget, som gør, at de holder sammen og samles om spejderidealene selv mange år efter, at spejdertøjet er hængt væk.

Der findes i Danmark 170 Sct. Georgs Gilder med til sammen over 7.000 medlemmer. I alle gilder samles man regelmæssigt i spejderlovens ånd. Det er ikke alene i Danmark, der findes gilder. Sådanne findes også i 26 andre lande. Det er ikke i nær så mange lande, som der findes spejdere i, men gildebevægelsen er heller ikke så gammel som spejderbevægelsen. Det første gilde stiftedes i København i 1933, og fra Danmark har gildebevægelsen bredt sig ud over verden.

Når man skal optages i et gilde, foregår det meget høj-

Et af Sct. Georgs Gildernes børnehjem.

Assenbækmølle, et stykke dejligt dansk natur med ikke færre end 13 lejrpladser. Dette spejdercenter, der ligger i Vestjylland, ejes og administreres af gilderne i Esbjerg og Varde, i modsætning til Virklund, der af alle danske gilder blev skænket til de to pigespejderkorps.

tideligt ved et møde, som kaldes en gildehal. Her må man besvare nogle spørgsmål og aflægge gildeløftet. Man er så inde i en kreds, hvor man har det samme ligefremme kammeratskab som i spejdertroppen. Gilderne er opdelt i grupper (patruljer), der samles til gruppemøder rundt om i medlemmernes hjem.

Gilderne har også week-end stævner rundt om på danske højskoler, nordiske stævner på skift i de nordiske lande, internationale stævner (Fellowship Camps) rundt om i Europa og en ledertræning. Der udgives et månedsblad og et særligt blad til lederne. Der er rig lejlighed til at holde kontakt med gildebrødre fra andre byer og fra andre lande.

Gilderne samarbejder naturligvis gerne med spejdere. Mange steder arrangeres fælles spejderløb for alle fire korps, eller fælles grønsmutte/blåmejsje/ulveunge løb.

Mange steder afholdes også en årlig fører-week-end for spejderførere fra alle fire korps. Gilderne er velegnede til at holde kontakten mellem de fire korps, fordi medlemmerne netop er gamle spejdere fra alle fire korps.

At hjælpe andre er et vigtigt programpunkt i gilderne. Vigtigst er naturligvis den stiltfærdige hjælp i det daglige. Gilderne har dog også et samlet hjælpearbejde i gang. Der er indsamlet millionbeløb til hjælp for nødstedte i ind- og udland, bygget feriekolonier, børnehjem og meget mere. Også opførelse af spejderhuse og fremskaffelse af lejrpladser har stået på gildernes program.

Når også I engang er blevet voksne, og også I med glæde mindes jeres spejdertid, vil også I være velkomne i Sct. Georgs Gilderne. Allerede nu kan I roligt sige DU til alle, som bærer emblemet her:

De er af samme rod, som I er!

Sterren.

Korpsturneringsresultater

Her kommer den skematiske opgørelse over korpsturneringens resultater.

Omtalen af selve korpsturneringen fandtes i „Pigespejderne“ nr. 5. –

Som I ser af skemaet var der megen afveksling i færdighederne og alligevel megen jævnbyrdighed i mange opgaver.

Resultatlisten afslører også, at der var store variationer i de enkelte troppes færdigheder i de forskellige opgaver.

	Beate Brahe, Farso	2. Esbjerg	Fasantroppen	Gudenå	1. Haslev	1. Hellerup	2. Holstebro	Bogense	4. Lyngby	Akireby	1. Søltrop	Svaneungerne, Frederikssund	2. Svendborg	Hørnølet
Lejrbålsunderholdning ...	6 ¹ / ₂	2	9 ¹ / ₂	7 ¹ / ₂	7 ¹ / ₄	6 ³ / ₄	6 ¹ / ₂	4 ¹ / ₄	6 ¹ / ₂	5 ³ / ₄	5 ³ / ₄	5 ¹ / ₂	7	5 ¹ / ₄
Bundne opgaver	24 ¹ / ₂	37	20 ¹ / ₄	27 ¹ / ₄	39 ¹ / ₄	40	34 ³ / ₄	29 ¹ / ₂	43 ³ / ₄	23 ¹ / ₄	29 ¹ / ₄	31 ¹ / ₄	42 ³ / ₄	36 ³ / ₄
III. kl.s løb	98 ¹ / ₄	80 ¹ / ₂	87 ¹ / ₂	97 ¹ / ₄	97 ¹ / ₄	88 ¹ / ₂	82 ¹ / ₂	85 ¹ / ₂	79 ¹ / ₂	64	90	92 ¹ / ₄	86 ¹ / ₂	70 ³ / ₄
I. kl.s løb	64 ¹ / ₄	74 ¹ / ₂	79 ¹ / ₂	77 ¹ / ₄	71 ¹ / ₄	87 ¹ / ₂	69	86 ¹ / ₂	99 ¹ / ₄	69 ³ / ₄	87	87	83 ³ / ₄	55 ³ / ₄
II. kl.s løb	84	74 ¹ / ₂	77 ³ / ₄	79 ¹ / ₂	79 ³ / ₄	88	67 ³ / ₄	82 ¹ / ₂	90	79 ¹ / ₄	85 ¹ / ₄	91 ¹ / ₄	69 ¹ / ₄	69 ¹ / ₂
Fantasiopgaver	51	75 ¹ / ₂	66 ¹ / ₂	92	108 ¹ / ₂	56	97 ¹ / ₂	73	94	82	85 ¹ / ₂	63	58	63
Orienteringsløb I	60	25	50	65	56	70	65	74	66	53	69	66	58	40
Orienteringsløb II	19	24	58	43	43	33 ¹ / ₂	41	10	54	27 ¹ / ₂	34	49	37 ¹ / ₂	36 ¹ / ₂
Orienteringsløb III	–	10	12	16	6	26 ¹ / ₂	24	17 ¹ / ₂	17	7 ¹ / ₂	30 ¹ / ₂	27 ¹ / ₂	33 ¹ / ₂	2 ¹ / ₂
Bopladsen	37 ¹ / ₄	38 ¹ / ₂	49 ¹ / ₄	52 ¹ / ₂	48 ¹ / ₄	40	37 ¹ / ₄	42 ³ / ₄	41	37 ¹ / ₄	44 ¹ / ₂	30 ¹ / ₄	35 ³ / ₄	29 ¹ / ₄
Skærsilden	98 ³ / ₄	87 ³ / ₄	100 ³ / ₄	88 ³ / ₄	97 ¹ / ₂	85 ¹ / ₄	94 ¹ / ₄	88 ¹ / ₄	109 ³ / ₄	81 ³ / ₄	108 ¹ / ₄	97 ³ / ₄	98 ¹ / ₄	75 ³ / ₄
Duelighedstegnene	70	40 ¹ / ₂	64 ¹ / ₂	86	81 ¹ / ₂	81 ³ / ₄	51	84 ¹ / ₂	98 ¹ / ₂	17 ¹ / ₂	57 ¹ / ₂	66	82	40 ³ / ₄
Lejrplads + ekstra lejrarb.	96 ³ / ₄	89 ¹ / ₄	87 ¹ / ₄	151 ¹ / ₂	109 ¹ / ₂	244	93	132 ³ / ₄	252 ¹ / ₂	112 ¹ / ₂	115 ¹ / ₄	85 ³ / ₄	167 ¹ / ₂	54 ¹ / ₂
Madlavning	44	39 ³ / ₄	38 ¹ / ₄	55 ³ / ₄	50	55 ¹ / ₄	49 ³ / ₄	54 ³ / ₄	60 ³ / ₄	33	44 ¹ / ₄	42 ¹ / ₂	56 ¹ / ₄	40
Bivuaktur	63 ¹ / ₂	80	72	75 ¹ / ₂	89	79 ¹ / ₂	65 ¹ / ₂	66 ¹ / ₂	70 ¹ / ₂	84	93	69	76 ¹ / ₂	62 ¹ / ₂
Ialt	817 ³ / ₄	778 ³ / ₄	873	1014 ³ / ₄	984	1082 ¹ / ₂	878 ³ / ₄	932 ¹ / ₄	1183	777	979	904	992 ¹ / ₂	682 ¹ / ₄
Resultat, nr.	11	12	10	3	5	2	9	7	1	13	6	8	4	14

oktober i naturen

livet i naturen står i efterårs tegn.
Man forbereder sig på den kommende
vinter. Muldvarpen går dog ikke i hi;
man kan hele året se de friske muldvarpe-
skud -

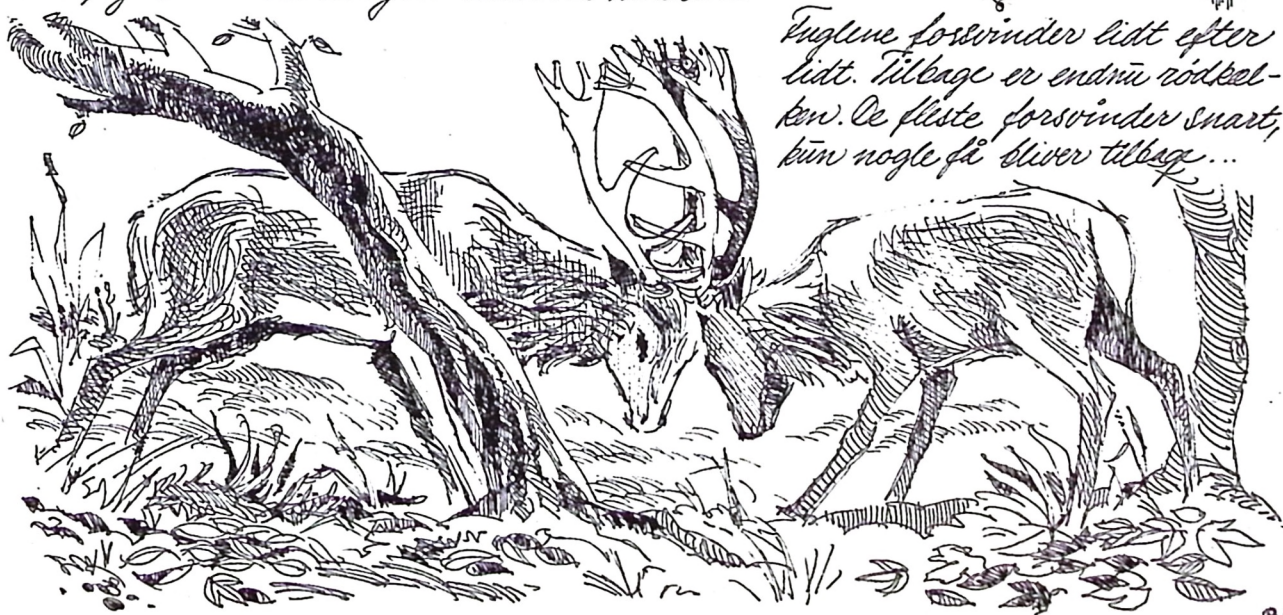
Egnet har naturligvis travlt
med at samle
forråd
til
vinteren

Lidt mindre kendt er det måske, at også
reven samler forråd for at kunne klare
vinteren -

I løbet af efteråret udkæmpes kampe
blandt kronbjørterne. De slås med gevær-
ne, og den vindende bjørst bliver hos hinderne

Englene forsvinder lidt efter
lidt. Tilbage er endnu rødkæl-
ken. De fleste forsvinder snart,
kun nogle få bliver tilbage...

Fig. 1. Hængelampe (udført af J. Kaa) som et nislået tyrkerknob med otte bugter og tredobling. Øjet er klædt med svineryg, og den firkanterede strop er udført som kronplætting, som vi senere skal høre lidt om.

Tovværkshusflid med Niels Næve ©

5-, 7-, 9-, og 11-slået tyrkerknob

Femslået med fire bugter

A. Tag en rundtorn og læg en bugt af „arbejdende part“ fra højre til venstre over „faste part“.

B. Tampen passerer rundt om røret i højre side og flettes ind mellem bugtens to krydsninger fra højre mod venstre. — under og over. Derefter flettes den tilbage mod højre — under og over.

N.B. I virkeligheden har man allerede nu et treslået tyrkerknob (se fig. 5 længst til venstre), men vi går videre.

C. Efter at foretage en rundtorn bag om røret i højre side

flettes tampen fra højre mod venstre — over faste part, derefter under og over.

D. Tampen er fortsat rundt i venste side. Lige før faste part flettes den til højre — over, under og over.

E. Tilbagefletningen fra højre mod venstre går først *under* faste part, derefter over, under og over og det femslåede er klar til fordobling.

Syvslået med seks bugter (fig. 3)

A. Der startes som ved begyndende fordobling af fireslået fordobling. Tampen er flettet ind fra venstre til højre paral-

Fig. 2. Udviklingen af femslået tyrkerknob med fire bugter.

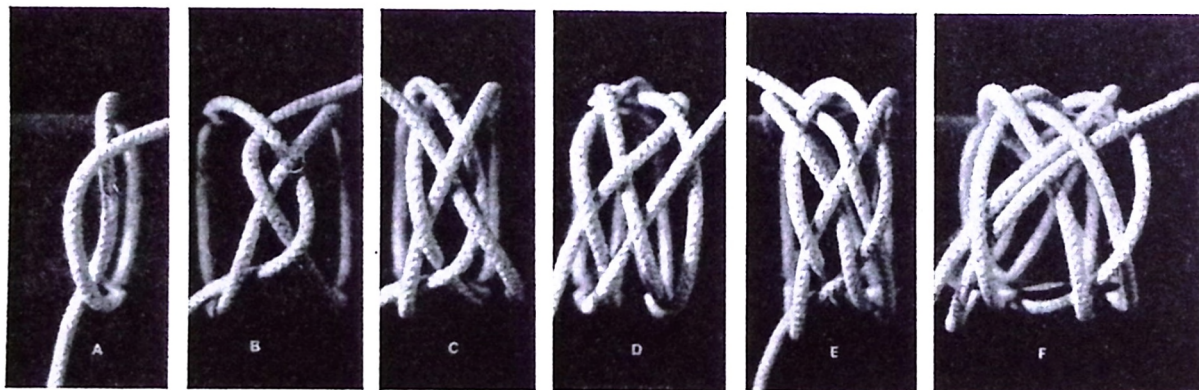
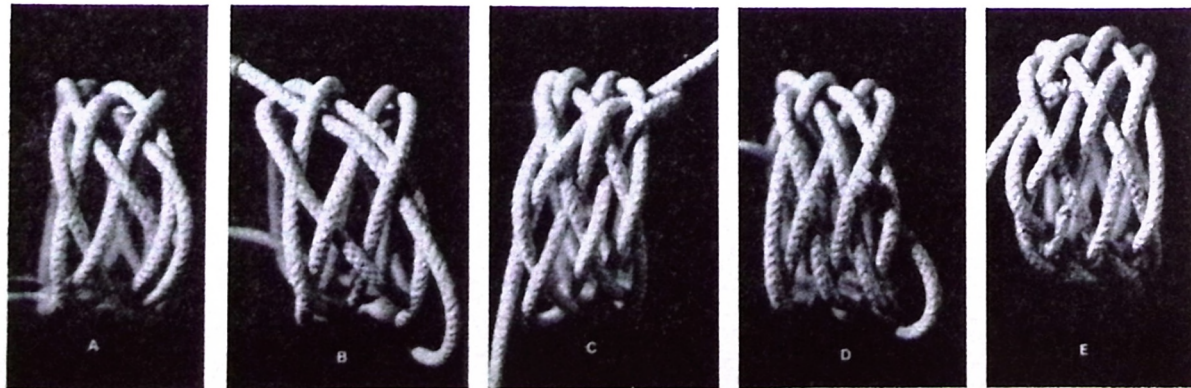

Fig. 3. Udviklingen fra femslået til syvslået tyrkerknob.

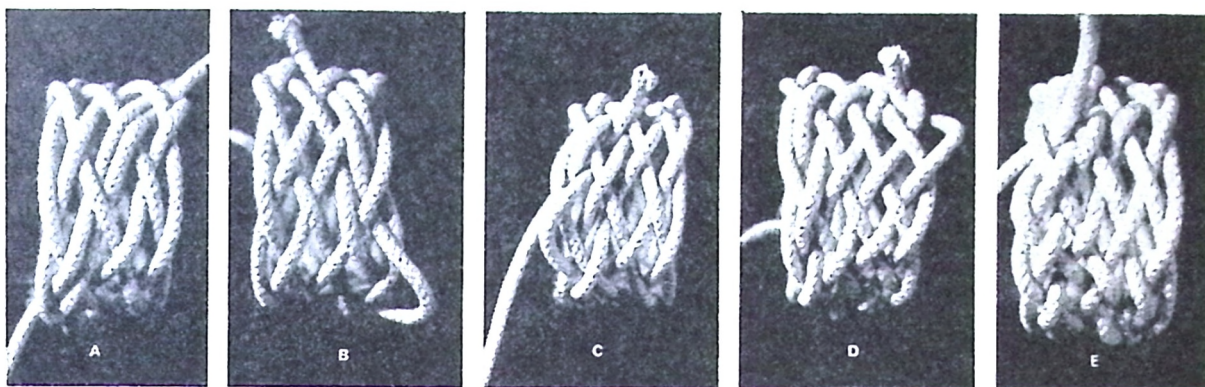

Fig. 4. Udviklingen fra syvslået til nislået tyrkerknob.

lelt med stående part (fig. 2 F).

B. På tilbaketuren mod venstre skal tampen først *over* stående part (nederst til højre i billedet).

C. Fra højre mod venstre flettes videre — under, over, under og over.

D. Næste fletning fra venstre mod højre begynder lige for stående part og går over, under, over og under, idet tampen adskiller de to parallelle parter.

E. Fra højre til venstre flettes først *under* stående part, og der fortsættes med at adskille de to parallelle parter.

F. Det syvslåede fuldføres ved at fore tampen ind parallelt med stående part — til fordobling eller videre udvikling.

Nislået med otte bugter

A. Fordoblingen af de syvslåede knob er påbegyndt. Tampen er flettet fra venstre til højre parallelt med faste part.

B. Tampen er passeret *over* stående part og fortsætter at følge parallelt med denne — under, over, under og over.

C. Fra venstre tilbage mod højre flettes tampen ind mellem de to parallelle parter og modsat disse — over, under, over, under o.s.v.

D. Under sidste fletning mod venstre passerer tampen først *under* stående part, og der fortsættes med at adskille de to parallelle parter.

E. Tampen føres ind ved siden af stående part for at begynde fordoblingen af det nislåede eller for udvikling af et større knob.

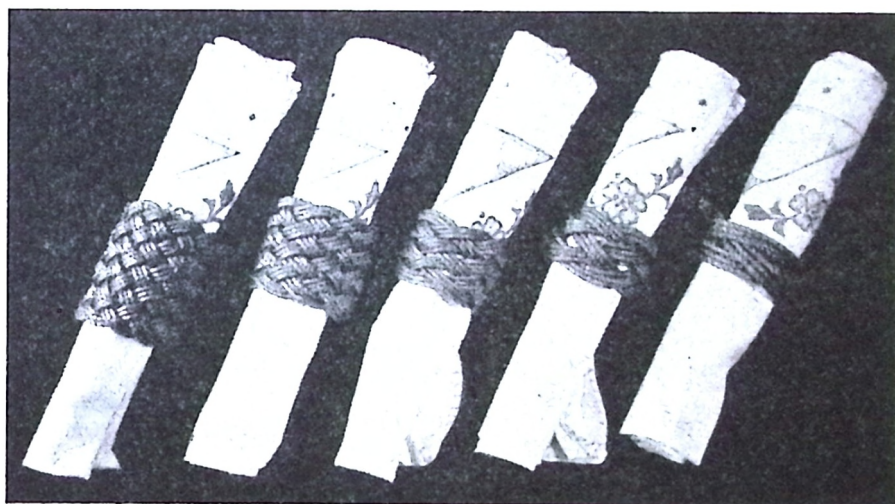
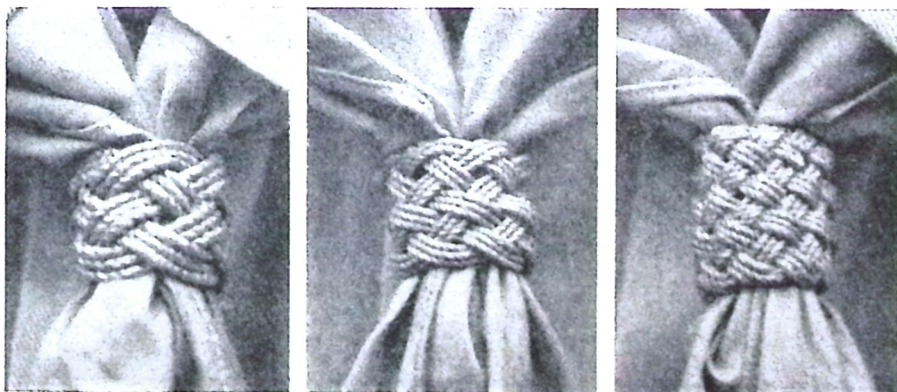

Fig. 5. Servietringene viser udviklingen fra treslået tyrkerknob med to bugter til elleveslået med 10 bugter.

Fig. 6. Torklæderingene er fra venstre femslået med fire bugter, syvslået med seks bugter og nislået med otte bugter. Alle er tredoblede.

Patrulje- HJØRNET

Når udstyret skal i vinterhi

Sig nærmer tiden, hvor patruljens udstyr skal i vinterhi — Det er måske et forlængst overstået punkt i jeres patruljearbejde — eller er det endnu et af de mere ømme punkter?

Ja, for I har vel ikke lagt det hele til side — redningsreb med rester af tang eller lyng, grydeskeer med rester

af sovsen fra sommerlejren, eller spaden med jord på, fra sommeren i fjor, eller øksen med sløv æg og signalpladerne fugtige af sommerens regn? Hvis det er tilfældet, så er det ikke et sekund for tidligt, at få det hele frem af gemmerne igen, og få sat skik derpå.

Lad os begynde med redningsrebet. Det skal renses for alt snavs, og for at gøre det helt fint renses også haglposen og gives et lag hvid tit.

Grydeskeerne skures helt hvide og tørres grundigt inden de kommer i den dertil indrettede skepose sammen med det øvrige køkkenudstyr, der også er omhyggeligt rengjort. Gryderne trænger sikkert til en ekstra gang skuring med ståluld, udvendigt som indvendigt. Husk at komme godt i krogene ved hanken og i kanten i grydelåget. Grydeposen trænger sikkert også til en gang vask efter sommeren.

Spaden skal renses omhyggeligt for al snavs. Den trænger sikkert også til at blive slebet. Når I har fået den slebet, fedtes den godt ind i syrefri olie og pakkes hen i papir. Har I stofhyster til spaden, var det nok værd også at rense dette. Øksen har det på samme måde som spaden. Den skal renses og slibes med ståluld

for alle antydninger af rust. Også den skal slibes — lad en fagmand gøre det — fedtes ind i syrefri olie og pakkes ind i papir. Hylstret trænger sikkert også til en hovedrengøring. En gang hvid „Tit“ gør undertiden underværker.

Hvordan har patruljens *save* det? Grensavens klinge trænger sikkert også til en gang slibning. Har I ikke hylster til den, så vikkel hessian omkring klingen, når I får den tilbage fra slibningen. Goliatsavens klinge trænger måske til at blive udskiftet. Fuchschwansens klinge fedtes ind efter rensning i syrefrie olie — ligesom de andre klinger.

Hvordan har *vandspanden* det. Vask den grundigt, og tør den helt, inden den gemmes væk, ellers får den en umiskendelig lugt af fugt.

Plasticbokse og andet til madopbevaring udsættes også for en grundig rensning og tørres helt.

Patruljekassen ville sikkert have godt af at blive renses og luftet godt. Måske en gang maling var på sin plads — småreparationer af skader fra sommerlejren skal selvfølgelig også udbedres nu.

Er I de lykkelige ejere af et telt, så skal også det have et grundigt eftersyn, inden det kommer i vinterhi. Er pløkkene rettet ud? Er alle barduner i orden? Er alle ringe, hægter og bændler i orden? En gang grundig borstning af teltet var sikkert også fornuftigt, inden alt pakkes sammen igen.

Når I sætter alt på plads, er lejligheden til at se om alt er mærket, der jo også. Samtidig er chancen for at se, hvor meget patruljen ejer jo også til stede. Hvorfor ikke føre „protokol“ over patruljens egendele. I bliver forbavset over, hvor meget I i virkeligheden ejer — og så ved I det jo også til næste forår, når det skal i brug igen.

Rigtig god „rengøringsdille“!

IDE-FORUM

Vi hørte forleden om en patrulje, som ved det første møde efter sommerferien sad og sludrede om alt det, de skulle nå inden jul. De var rørende enige om, at der ikke var grusomt længe til jul. Det var signalet til at spekulere lidt på julegood-turn'en, (det skal lige indføjes, at bemeldte patrulje ikke kun tænkte på goodturns ved juletid, men julegood-turn'en var noget ganske særligt for dem).

De blev enige om at lave en lille personlig gave til hver patient på det stedlige plejehjem. — Det vrimlede ind med forslag i en sådan udstrækning, at det blev uhyggeligt vanskeligt at bestemme, hvad der skulle laves.

Derfor besluttede de, at de ville have en kasse, hvori gode idéer i nedskrevet tilstand skulle puttes. Men det skulle ikke bare være selve idéen, der skulle nedskrives — der skulle også skrives, hvordan idéen udføres, og hvad den kostede. Kassen skulle stå fremme til tre møder, og på det fjerde møde ville de åbne kassen og finde frem til de bedste forslag.

Måske var det også en idé for jer, at lave et „idé-forum“, ikke blot til brug ved juletid, men også i det daglige arbejde.

Oktober-skoven

Mange synes, at efteråret i skoven er meget smukkere end foråret, for nu står skoven klædt i skønne farver, og rundt omkring i træer og buske finder vi naturens forskellige frugter. Oktober måned er som skabt til at træne til det punkt i 2. kl.s prøven, der hedder: „Samle og angive frugter af mindst ti vildtvoksende træer og buske“.

Når I nu drager på tur i oktoberferien, vil I snildt kunne finde gyldne rønnebær, hvidtjornens røde bær, vilde hyben, vilde æbler, nødder, brombær i skinnede mørke toner og matte, blålige slånebær. Det er bare en lille bitte del af de mange spændende ting, som skoven, marken og krattet gemmer på denne årstid.

Når I kommer hjem fra turen er det måske en god idé, at prøve at bestemme de forskellige hjembragte frugter, og samtidig prøve at finde ud af om de hører hjemme i skoven, i mosen, langs hegnet eller i nærheden af menneskers bolig. — God tur!

PATRULJE-STAFETTEN

„Patruljestafetten“ hedder denne rubrik, fordi vi gerne vil, at den skal blive en stafet mellem landsdelene, distrikterne og divisionerne. Tanken er denne, at en patrulje bliver opfordret til at fortælle om sig selv, sine traditioner, sine ture eller andre oplevelser, som den har haft. Selvfølgelig skal den også præsentere sig selv. Når en patrulje således har efterfulgt opfordring til at skrive, lader den „stafetten“ gå videre til en anden patrulje, som skriver og lader „stafetten“ vandre til den tredje patrulje og så fremdeles. En opfordring må ikke sendes til en patrulje indenfor samme trop og helst heller ikke til en patrulje inden for samme division. — Den første patrulje, der er blevet opfordret er „Viben“ i Svinninge trop, Vejrhøj Division. Viben fortæller:

Vi fra Viben.

Vi er fem. Hver for sig er vi vidt forskellige, men når vi er sammen udgør vi en helhed: VIBEN.

Patruljen er helt ny. Vi startede i april måned. Vor patruljefører, Bitte, havde dengang adskillige spejderår på bagen, Mona havde et, men vi andre anede faktisk ikke, hvad det hele drejede sig om.

Vi havde ikke en øre, da vi startede, men det gjorde ikke noget. Selv om der ikke er nogen af os, der er millionærer, fik vi dog skoulet så mange penge sammen, at vi kunne købe os en sangbog hver. På det første møde snakkede vi om, hvad det egentlig var for noget, vi gik ind til.

Bitte fortalte os lidt om B.-P., der jo har startet det hele, og vi gennemgik lov og løfte. Så tog vi en gammel tojsnor og skar den ud i 5 stykker à 1½ m. På disse „knobbånd“ lærte vi at binde et råbåndsknob, og da det gik så hurtigt, lærte vi et slagknob med det samme. Nu var vi da kommet i gang.

Til det næste møde havde vi stof nok, for på det tidspunkt havde vi på tropsmøderne nogle opgaver med kort og kompas. I starten kiggede vi lidt uforstående på dette mylder af streger og kruseduller, men efterhånden fandt vi ud af kortets mystik. Vi gik „ture“, lavede pejlinger og gik kompasgang.

Hos Bitte fik vi et stykke jord, hvor vi måtte lave bålplads. Det første vi gjorde var at gå i gang med have-redskaberne og få fjernet sten og ukrudt, så vi kunne komme i gang med at træne til den forestående sommerlejr. Udstyr havde vi intet af, men de andre patruljer var flinke til at låne os, hvad vi havde brug for. Men det kan de jo ikke blive ved med, så efter en kraftig opfordring fra Bitte tjente vi lidt penge til patruljekassen. Resultatet af vore anstrengelser blev, at vi kunne drage i lejr med en stander i spidsen. Dette samlingsmærke for patruljen syntes vi var det vigtigste — og så naturligvis en dagbog, som vi også har anskaffet os.

Vores patrulje indtager en særstilling i troppen. Vi bor nemlig ca. ti km fra de andre. Vores patruljemøder holder vi hos Bitte, så det er kun til tropsmøder en gang om måneden, vi skal cykle den lange tur til Svinninge. I synes måske det lyder kedeligt at være så isoleret, men vi mener, at det vigtigste er, at vi har det sjovt sammen, og det har vi.

Til slut vil vi gerne bede „Blæksprutten“ fra Gedved trop om at komme med et bidrag til „Patruljestafetten“ næste gang.

Med spejderhilsen

Else, Libber, Bim, Mona og Bitte.

Kære Friends of Our Chalet

Tak til Else Møller, der kom hilsen og gave fra i dag, og til alle jer andre trofaste venner af Our Chalet.

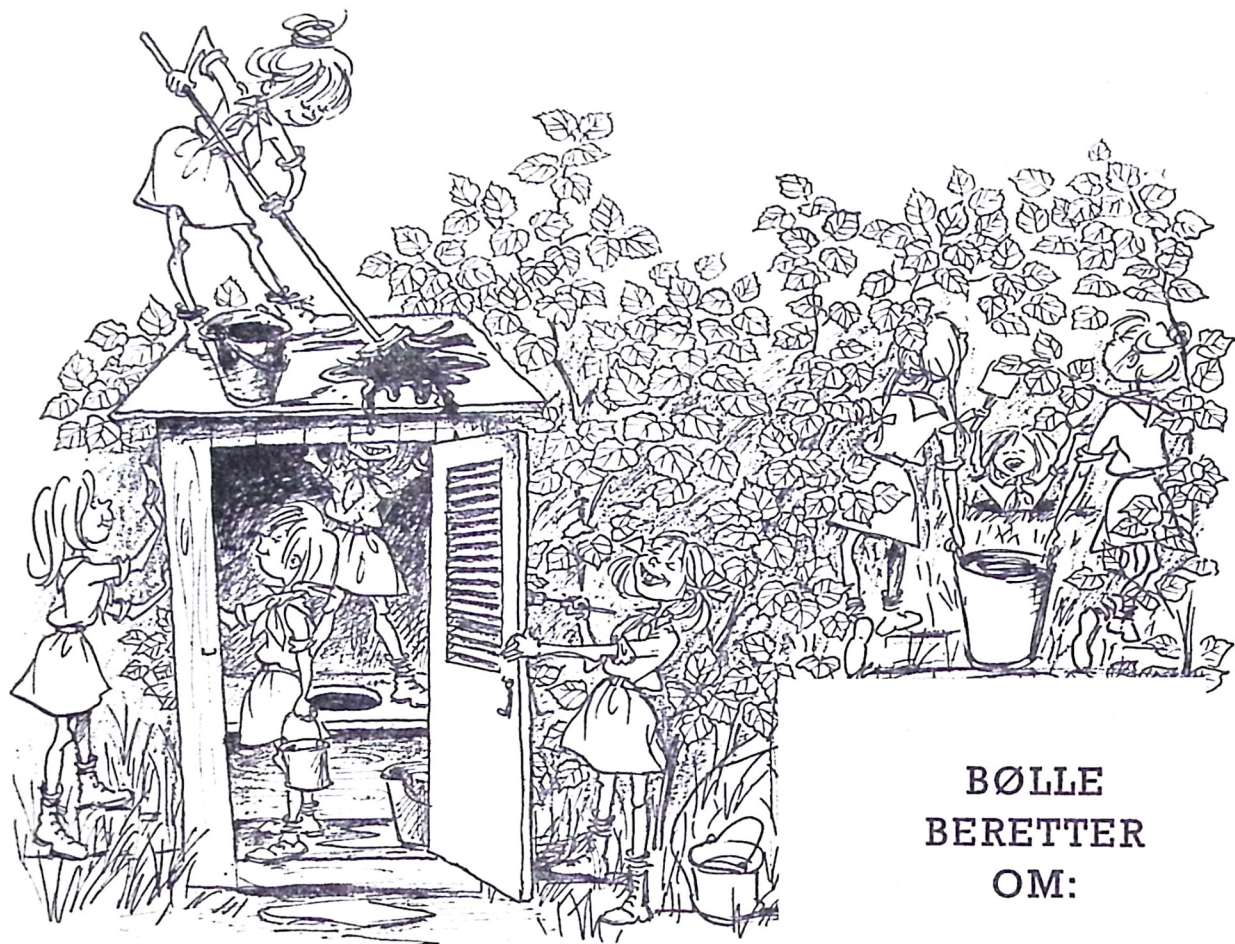
I oktober plejer jeg jo at sende girokort ud + brev om sommeren deroppe, men der må da være nogle spejdere, der selv har oplevet Chalet'en i sommer, vi vil gerne høre, hvordan I har haft det?

Vores bidrag for tiden 1965–66 vil blive brugt til fornyelse af vort ældgamle lejrmaterialer. I ved vel, at i de varmeste sommermåneder kan vi låne lejrmaterialer på Our Chalet og ligge i telt deroppe. Og så er det jo vinteren, der står for døren, hvem sparer sammen til vinterferien i Adelsboden, var det ikke en idé for nogle „tratte“ førere. Odense-førere har før rejst i små hold derop, og stået på ski med vældigt mod!

God vinter alle!

Helga Engberg Lind, giro 6990.

Vi kan skrive, hvad vi formår i bind på bind, i år på år, men det, vi egentlig forstår kan prentes, inden timen går i leret med et potteskår.

BØLLE
BERETTER
OM:

En særlig good=turn

For et par dage siden ringede vor tropsfører, Susan, til mig for at spørge, om det ikke var om onsdagen fra 19.30 til 21, at vi holdt patruljemøde. Det kunne jeg jo ikke nægte, og derefter ville hun vide, om vi havde tænkt os at holde patruljemødet den førstkommande onsdag i lokalet, og det havde vi. Susan sagde så, at vi kunne vente hende derned i løbet af mødet, for hun havde noget, hun gerne ville tale med os allesammen om, og jeg sagde, at det lød da spændende. „Du skal nu ikke glæde dig, det er ikke noget opløftende, jeg skal tale med jer om. Jeg har modtaget et brev fra Lynderslev med en klage over jer“. Jeg prøvede at pumpe hende for lidt flere detaljer, men Susan mente, at det var bedre, hun talte med hele patruljen på en gang, så hun ville ikke sige mere.

I de næste dage spekulerede jeg selvfølgelig slet ikke så lidt på, hvad vi havde bedrevet af forargeligt i Lynderslev. Vi kommer der nu og da på patruljeture, og vi har sidst været der for et par måneder siden, men jeg syntes ikke, der var sket noget usædvanligt, som kunne genere noget menneske på den tur.

Til patruljemødet var stemningen også lidt trykket inden Susan kom, for vi kunne ikke komme på, hvad det dog kunne være, som en af de andre havde gjort, og som kunne afstedkomme en klage. Vi var alle som een overbeviste om, at vi havde i hvert fald ikke gjort noget forkert. Endelig kom Susan. Hun lignede ikke et tordenvejr i ansigtet, det bemærkede vi straks med en vis lettelse, men hun kunne alligevel ikke rigtig få gang i sludderen, da

hun begyndte på at snakke om vejret og andre almindeligheder. Til slut sagde hun, at vi virkelig så ud, som om vi havde dårlige samvittigheder alle mand, og så fik vi endelig lukket munden, op og fik fortalt hende, hvilke forfulgte uskyldigheder, vi var, for vi havde slet ikke gjort noget.

„Jo, det tror jeg bestemt I har, og måske er det allermest beklageligt, at I slet ikke er klar over, at det er forkert, det I har gjort. Jeg har modtaget et brev, og nu kan Bølle læse det højt for jer. Det kan måske styrke jeres hukommelse“.

Susan rakte mig et brev, som var adresseret til hende, og jeg måtte læse det højt for alle de andre. Der stod:

„Som det formodentlig er Dem bekendt, bor jeg lige over for Lynderslev station, hvor min kone og jeg driver en lille forretning, som tit og ofte besøges af Deres små spejderpiger. Når vi har den glæde at kunne sælge Deres piger og alle de mange andre, som tilbringer deres søndag herude i nærheden, sodavand, is, æbler og lignende, så synes vi også, det er vor pligt at sørge for, at der er et toilet, som de kan bruge, og det har vi haft i mange år, som De ved, uden at det har kostet en eneste øre at benytte det. Selv om min kone og jeg efterhånden er ved at komme op i årene, så har det hele tiden været meget vigtigt for os, at toilettet blev holdt i pæn stand. Det er ikke noget, man almindeligvis taler om, frøken Susan, men det er i hundredevis af spande, som jeg i årenes løb har gravet ned, og det er mange timer, som min kone har brugt for at holde disse gammeldags w.c.er rene, pæne og lugtfri. Måske kan det være, fordi vi nu er ved at blive gamle, at det begynder at knibe for os, men det kan også være, fordi folk efterhånden er blevet mere sjuskede med andre menneskers ting.

Forleden dag skulle min kone ind for at gøre rent på w.c.erne, men hun blev så fortvivlet, da hun så, hvorledes der var kommet til at se ud. Hun satte sig ned og græd, frøken Susan, og det synes jeg ikke hun har fortjent. Som sagt er hun ikke ung længere, og hun har ligget syg i et par uger, hvor jeg har måttet klare rengøringen selv. I de uger var væggene blevet overmalede og overtegnede, og der var blevet skåret og ridset i væggene, så vi ikke en gang ville være i stand til at vaske ødelæggelserne af.

Når jeg skriver til Dem, frøken Susan, så er grunden den, at blandt alle disse mere og mindre uanstændige opfordringer og tegninger, der fandt jeg to navne og adresser på Deres piger. De skrev, at de var spejdere i Mågepatruljen i Deres trop, og at de ville være glade for et brev. Det får de her-

med. Jeg er ikke alene ked af at se Deres piger som toiletørskunstnere for min kones og for min egen skyld, – jeg er også ked af det for Deres pigers skyld. De har hidtil spredt smil og glæde for os gamle, når de er kommet her til byen. Hvis de havde haft en anelse om, at de ville få min kone til at græde, kan jeg bestemt ikke tænke, de ville have gjort det. Deres piger var selvfølgelig ikke de eneste, der havde griset til, når jeg skriver til Dem er det blot fordi, jeg kender Dem, og fordi jeg gerne vil forhindre, at Deres piger med tiden skal blive sådan, at de skal skrive deres navne alle steder, hvor de kommer frem. De begynder med w.c. i Lynderslev, men ender måske med at kradse deres autograf på alle de seværdigheder, de møder i deres liv, om det så er Peterskirken i Rom eller Napoleons sarkofag i Paris. Det vil gøre mig ondt, hvis Deres piger ikke med tiden får lært den respekt for værdier og for andres arbejde, som vil kunne forhindre det.

Med venlig hilsen

H. P. Jacobsen.“

Der var dødsensstille i lokalet, da jeg havde endt min højtlesning. Susan sagde heller ikke noget. Der var ikke en af de andre, som så frejdigt op. Nu følte vi os ikke længere som forfulgte uskyldigheder. Tænk, at sådan noget tankeløst pjat, som man ikke spilder en tanke, mens man skriver det, og som ikke giver een nogen særlig fornøjelse, – at den kan gøre sådan et par gamle hyggelige mennesker så kede af det. Jeg følte mig også skidt tilpas over, at en Måge kunne have gjort sådan noget pjat. Jeg har aldrig selv kunnet forstå, at der var noget moralsomt i at få et brev fra et menneske, som man ikke har andet til fælles med, end at man har benyttet det samme toilet.

Endelig begyndte der at komme lavmælte kommentarer fra de andre.

„Hvordan kan det være, at voksne mennesker gerne må sladre? Det kan vi andre bare lige prøve på“.

„Der var mindst 500 andre, der også havde skrevet og tegnet. Nogle af dem var rigtigt frække, mon han også har skrevet til dem? Frøken Susan“!

„Hvis vi er ham til så meget besvær, så kan vi jo lade være med at handle hos ham i fremtiden“.

Susan sagde ikke et ord, og jeg kunne for en gang skyld heller ikke finde på noget at sige. Så sagde Tvilling: „Nej, ved I hvad, jeg kan egentlig godt forstå, at det er ærgerligt for ham, at der er blevet lavet sådan et svineri hos ham“.

„Ja“, sagde Gemse, „vi kan jo godt lide, at der ser ordentligt ud, når vi kommer der. Tænk bare

på Det lille Hus i Lynderslev og så på det inde ved Skovhytten“.

„Hold da helt op“, sagde Tut, „der har jeg kun været een gang, men det var også tilstrækkeligt, der kommer jeg ikke mere“.

Jeg skal ikke referere hvert eneste ord, som vi sagde den aften, men efterhånden blev vi enige om, at det selvfølgelig var mindre heldigt, at vi havde gjort den rare gamle Jacobsen og hans kone kede af det. Vi talte så om, hvilke muligheder der var, for at bringe dem i godt humør. Der kom mange forslag. Een foreslog at vi skulle skrive et brev til dem og fortælle, hvor meget vi angrede vor tanke-løshed, brevet kunne skrives på pergament, kolore-res og brændes i kanten, for at tage sig godt ud. Vi kunne også vise vor gode vilje ved at sende en buket blomster eller en af Tvillings gode hjemmebagte Astakager. Badju foreslog, at vi skulle lægge de næste fem patruljeturne i omegnen af Lynderslev, og at ethvert af patruljens medlemmer skulle solde for mindst en krone, så fik Jacobsen dog lidt økonomisk fordel af vor anger.

Til sidst blev vi dog enige om, at det rigtigste nok ville være, at vi udbedrede den skade, vi havde lavet. Vi besluttede, at vi ville ringe til Jacobsen og foreslå ham, at vi næste søndag ville komme ud til Lynderslev og pynte på hans gamle toilet. Efterhånden kom vi helt i stemning. Tvilling foreslog, at vi skulle sy ternede gardiner til at hænge op derinde, og Gemse syntes, at vi skulle forsyne huset med blomsterkasser og plante pelargonier i dem. Vi havde vilde diskussioner om, hvilke farver vi skulle vælge, og om der skulle tæppe på gulvet. Men Susan fik os dog ned på jorden igen, da hun gjorde os opmærksomme på, at hensigten med vor tur skulle være at hjælpe Jacobsens og ikke at give dem yderligere at passe ved at forsyne dem med blomster og gardiner.

Så hvis I nu på søndag tilfældigvis kommer igen-nem Lynderslev, så vil I kunne se hele Mågepa-truljen i funktion. Hvis I så får øje på Tvilling, som er i færd med at grave et mægtigt dybt hul, og på Betina og Gemse, som med tungen lige i mun-den balancerer en fyldt spand hen til hullet, og på mig, liggende på knæ oven på et lille hus i færd med at tjære taget, og på Tut, som vasker det samme lille hus af i salmiakspiritus, og på Sisen, som er i gang med at slibe alle ujævnheder af med sandpapir, og på Høg, som maler huset i en prak-tisk mørkegrøn kulør udvendigt, mens Badju ma-ler det lysegrønt indvendigt, ja, - så ved I hvorfor!

Bølle.

NYT

fra det

internationale overdrev

Mange danske pigespejdere har i sommer været på udenlandsfærd. De har været at finde i Finland mod øst, i USA i vest, i Italien mod syd og i Norge i nord. Der-til kommer, at der har været spejdere i Luxembourg, Sve-rige, England og Schweiz.

To spejdere fra Jyderup deltog i en Senior Round-Up lejr i Idaho i USA, og de fortæller her om deres ople-velser:

De amerikanske pigespejdere inviterede to danske spej-dere mellem 15 og 18 år til at tilbringe 6 uger i USA i sommeren 1965. Ca. 150 spejdere fra 42 forskellige lande fik den samme chance.

Vi var to heldige fra Jyderup som kom afsted. Vi skulle selv betale rejsen til New York, men så snart vi satte be-nene på amerikansk grund blev alting betalt for os.

Den 17. juni landede vi i lufthavnen i Memphis, Ten-nessee, hvor vi blev modtaget af den familie, vi skulle bo hos de næste fire uger. De havde en datter på 16 år, som var seniorspejder.

Der var lagt et ret strengt program for os. Hver dag undtagen søndag skulle vi ud at besøge spejdere i omeg-nen, på sightseeing-ture, møde borgmesteren eller frem-trædende forretningsfolk, til interviews, og lignende. For det meste blev vi sendt ud i hver sin retning til moder og lejre, de såkaldte „day-camps“, hvor spejderne kommer om formiddagen og tager hjem igen om eftermiddagen, så de ikke behøver at være hjemmefra om natten.

I USA tager man ikke på tropslejr, som vi gør. Hvis spejderne har lyst til at komme i lejr, melder de sig til en af de faste lejre, som er i deres område. De faste lejre er nærmest en blanding mellem en dansk lejr og en fører-træning. Spejderne bor i hytter eller i faste telte rejst på træforhøjninger for at undgå slanger og andet kryb fra skovbunden. Der er normalt fire senge i hvert telt. Spej-derne tilbringer 14 dage eller en måned i disse lejre. Alle spiser sammen i en stor spisesal, og der er lønnet perso-nale til at lave mad. Vi besøgte flere af disse lejre og til-bragte et par dage i hver. Bl.a. besøgte en af os en lejr med kun negre, mens den anden i en lejr, hvor en gruppe

af pigerne have specialiseret sig i heste og ridning, og der var adskillige heste, som spejderne selv passede.

Fra Tennessee, der er en af sydstaterne, kørte vi i fire dage med et tog, udelukkende med spejdere til staten Idaho, hvor Round-Up fandt sted, kun 100 km fra den canadiske grænse. Den lignede mere en dansk lejr. En „Round-Up“ er en kæmpelejr for særligt udvalgte senior-spejdere fra alle USA's stater. Dertil inviteres en del ud-lændinge, som bliver delt ud i patruljerne.

„Spejderløftet i praksis“ var mottoet for Round-Up, og der var beregnet meget tid til, at vi kunne gå rundt og møde nye kammerater og til at lære om andre egne af USA. Hver eneste patrulje havde hjemmefra forberedt en opvisning, som fortalte noget om den egen, de kom fra. Der var også flere fælles arrangementer for alle de ca. 11.000 deltagere, såsom flagceremoni, sange og under-holdning af udlændingene.

Foruden de mange ting, vi lærte om spejderarbejde og spejderliv i USA, fik vi et indtryk af, hvordan amerika-nerne lever. Alt i alt synes vi, at vi har fået en masse ud af vores sommerferie i Amerika.

Ingeborg Olsen og Anne-Grete Gissemann, Jyderup trop.

Fra England:

Vi blev glædelig overrasket, da vi ankom til lejren og så, at det var en lille hyggelig lejr med 35 seniorer og førere fra 7 lande. Lejren blev glimrende ledet af miss Nancy Clarke, seniorfører og træner inden for The Girl Guides. Vi var 3 danskere, Lis Bjerregård, DDP, Inge Frederiksen, KFUK og jeg, 4 svenskere, 4 tyskere, 1 hol-lænder, 1 belgier, 1 schweizer og 16 seniorer fra Norfolk. Man synes, seniorlejre skal være anderledes, derfor lavede vi intet almindeligt spejderarbejde.

Maden lavedes på gaskomfur! Vi havde 3 dejlige, læ-rerige lejrbrøl, og på vor open day havde vi besøg af den engelske pigespejderchef, Mrs. Cozens-Hardy. Alle lande dansede folkedans, og vi havde det morsomt.

En dag var vi Cambridge spejdernes gæster, og på

Et telt, typisk for en fast lejr. Man sover i senge med moskitonet over for ikke at blive ædt op af insekter.

sight-seeing der. Vi så alle de kæmpestore collegier og sejlede på floden Cam. En natlig optagelses-ceremoni for 3 seniorer i skoven med levende lys var meget højtidelig og gribende. Det danske smørrebrød, som vi lavede en dag til lunch, begejstrede alle. — Privatopholdet i Nor-wich var en stor oplevelse. Englænderne er fantastisk gæstfrie. Tirsdag var lejrens deltagere til reception på rådhuset, hvor vi blev modtaget af borgmesterparret og pressen. Den sidste week-end tilbragte vi danske i Lon-don med en engelsk fører. Vi boede på Olave House og så alt, hvad man bør se i London. Det har været en stor uforglemmelig oplevelse, og det var med vemod, vi vendte hjem; men vi lovede at vende tilbage om 2 år.

Lise Strømwig, I. Soltrop, Holbæk.

Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie

Nmh,

— en flaskepost

— vi har fundet en flaskepost!

Ingen mælk i dag!

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – bidrag fra læserne modtages gerne.

Den bedste børnebog

Kender I Halfdan Rasmussen?

Halfdan Rasmussen har netop fået kulturministeriets børnebogspris for den bedste børnebog i 1964. Den bog, som fortjent indbragte Halfdan Rasmussen den hæderfulde pris, hedder „Børnerim“ og indeholder alle digte fra fire samlinger, „Tullerulle Tappenstreg“, „Kasper Himmelspjæt“, „Himpegimpe“ og „Pumpegris“.

Hvis I synes, at disse titler lyder som om digtene var for børn langt under blåmejsalderen, så tror vi, at I vil få en anden opfattelse ved at læse dem. De er simpelthen for alle børn i alle aldre.

Måske nogen af jer også kender Halfdan Rasmussens „Tosserier“ – ved at læse dem forsvinder al surhed brat. – Men der findes også en helt anden og meget mere alvorlig Halfdan Rasmussen, som også er værd at stifte bekendtskab med.

Vi skal ikke gå ind i det mere alvorlige, men blot give jer en lille prøve på, hvor morsom den forfatter er, som blev belønnet med „Årets børnebogspris“.

☆ Abrakadabra
☆ og Vasco da Gama
☆ solgte en zebra
☆ og købte en lama
☆ glemte den prima
☆ lama i Lima
☆ og købte en puma
☆ i Alabama.

Hvem kan sine spejdersange?

Der går ildevarslen rygter om, at pigespejderne ikke synger ret meget mere – og hvis de endelig gør det, så er det med sangbogen opslået lige foran næsen.

Den tror vi nu ikke rigtig på – vi er overbevist om, at I sagtens i nedenstående „historie“ kan finde ti kendte linjer fra spejdersange „gemt“. Prøv engang:

Hej „Mads“! – Det var „Spjæt“, der rundede hjørnet i skarpt trav. Hun var altid i strålende humør. Hun kunne simpelthen ikke fatte, at en pigespejder har det svært med sig selv en gang imellem og helst vil gå og mule lidt for sig selv. „Mads“ tog sig sammen og mumlede et „Dav Spjæt“.

– „Hva’ er den af, du ser så trist ud. Er du blevet gammel og tør min pige“, sagde „Spjæt“ veloplagt.

– „Årh, ti stille, – jeg er da ikke sur, det er bare fordi det er sådan et dumt vejr“. Kan du måske sige mig, hvor er nu det fine vejr.

– „Det har „Borte“ taget“, kvidrede „Spjæt“ videre. „Men hør nu her „Mads“, hvorfor gå og se gnaven ud bare fordi det regner lidt. Ved du hva’, du sku’ ta’ og ta’ med på tur på lørdag, så tager vi ud til sø og skov og friske vinde“. – „Spjæt“ var ikke sådan at bringe ud af fatningen.

„Mads“ tyggede lidt på den, men hun syntes ikke rigtig hun kunne få tid, der var jo den stil, de skulle aflevere på mandag. „Spjæt“ blev ved. – „Den kan du da skrive på fredag, så

kan vi slå en times tid ihjel med at skrive den“, lokkede hun.

– „Hvor skal vi forresten hen?“

– „Der, hvor vi var sidste år i oktober – du ved, der hvor lynen, den herlige, gror“.

– „Ja, det var sjovt“. „Mads“ vågnede op – „der er nu noget om, at vi går roligt på den værste i vores patrulje“. „Hvad skal vi have med?“

– „2 kr. til middagsmaden, søndag, en stor madpakke til lørdag aften, en kniv, en gaffel og en ske og så selvfølgelig sovepose“.

– „Helt i orden, jeg tager med. Henter du mig?“

– „Yes, kl. 15! Så har du bare at være færdig – for så skal vi ud at gå os en tur, der kan forslå“. –

Når I har fundet ud af, hvilke ti sange, linjerne er hentet fra, skriver I dem ned og sender dem i en kuvert, mærket „Verslinjer“ til følgende adresse: „Pigespejderne“, Gartnervænget 3, Svinninge, SJ, inden den 1. november.

Redigeret af Paw

Mange divisioner har efter sommerferien holdt divisionsturneringer. Her er et pluk fra nogle af dem.

I *Lyngdivisionen* holdtes turneringen i Skjern, og der kæmpedes om „Skjern-nøgler“. Grindsted-pigerne vandt ikke færre end to af de eftertragtede nøgler.

I *Molledå-divisionens* turnering deltog 28 patruljer og resultatet af turneringen, der varede en week-end, blev, at „Bæverne“ fra 1. Folkehøjskole tropp i Hørsholm besatte 1. pladsen.

Jyderup var stedet, hvor *Rosnæs-divisionen* i år holdt sin divisionsturnering. Den dygtigste patrulje blev „Flammerne“ fra Svebølle, og den bedste tropp blev Skarriidsholm tropp, Jyderup, forfulgt af Kalundborg og Høng.

Rosnæs-divisionen har i øvrigt haft en morsom og godt tilrettelagt turnering sidste vinter under navnet „Ud af stuen“. Resultatet blev forelagt ved divisionsturneringen og afslørede, at „Bæverne“ fra Jyderup var de dygtigste.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en
spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

.....

.....

Skoleklasse el. beskæftigelse

.....

.....

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

.....

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger kr. 1,50 i frimærker.

LÆSEHESTEN

Karin Anckarsvård: Lille roman om Eva.

Eva er en svensk gymnasieelev og bogen handler om hende og hendes forhold til sine omgivelser. Igennem hele bogen mærker man, hvordan forfatterinden på en meget fin måde søger at beskrive Evas reaktioner overfor begivenheder, ikke mindst da hun sammen med sin skolekammerat Lena udsættes for et biluheld, hvor Lenas ven dræbes.

Ved sin kloge mors hjælp forvinder Eva — i modsætning til Lena — choket over ulykken og finder efter nogle vanskeligheder en god ven i David.

En god bog, som ikke forringes af at blive læst flere gange — tværtimod.

Når jeg er i gang, får jeg faktisk også lyst til at anmelde nogle små hefter, som sammen med „Budstikken“ har været til stor hjælp for mig som patruljefører. Hæfterne er KFUM-spejdernes patruljeførerblad, „Rolandposten“, som udkommer hver måned med 16 sider sprængfyldt med gode idéer. Noget af stoffet er jo selvfølgelig udpræget for drengespejdere, men vil man gerne lære lidt ud over det sædvanlige og helst også lege det i spejderne, er „Rolandposten“ — stadig sammen med vor egen „Budstikken“ — det rigtige sted at søge.

Ud af bunken tager jeg et tilfældigt nummer, og her er, hvad det indeholder: Pejling — ny sjov form for morskode — pionering (med nye knob) — idéer til indlæring af prøvestoffet — primitiv madlavning — forskellige tips — andagter i patruljen.

Hvis I kender en KFUM-patruljefører, prøv så at låne dette blad.

„Spjæt“, Ulfborg.

Kære postboxvenner!

For nogen tid siden sendte Dorte mig konvolutten til et brev, som hun havde skrevet til en ny penneveninde i Sydafrika. Dorte kunne ikke forstå, hvorfor postvæsenet havde returneret den til hende. — Og langt borte i Transkei sad en lille sort pige i en klosteskole og ventede forgæves på brev. Tænk jer, hun havde aldrig i sit liv fået et brev, og nu var det jo noget så spændende. — Om jeg kunne forklare for Dorte, hvorfor brevet var kommet tilbage? — Ja, det kunne jeg sagtens, for Dorte havde skrevet et almindeligt brev og frankeret det med 80 øre, og Transkei var skrevet så utydeligt, at postvæsenet havde tolket det som Frankrig. Sådan kan det gå, og hvor var det synd. Det betød mange, mange dages skuffet venten for lille Shirley, og for Dorte betød det både en lang ventetid og ekstra portoudgifter.

Husk, når I skriver til udeneuropæiske lande, at bruge aerogrammer, i hvert fald i første omgang. De koster nemlig ikke mere end 80 øre over hele verden — men det kan et almindeligt brev meget let komme til, foruden det, at det tager en urimeligt lang tid at nå adressaten — og selvsagt må adressen skrives så tydeligt, at den ikke kan mistolkes. I dette tilfælde skulle der have stået Transkei, Sydafrika.

For øvrigt har jeg denne gang mange nye tilbud netop fra Sydafrika, faktisk alle ældre fra 11 til 18 år. Det er bare at gribe til. Vær så god.

Venlig hilsen

Mummy.

KONFIRMATION

Gaver kan købes i
Pigespejderdepotet

indb. 17,75
hft. 13,50

kr. 7,00

kr. 7,50

kr. 15,00

I Livets Skole, af B. P., indb.	9,75
Brevmapper m. spejdermotiv	5,75, 4,50
Æskepost m. spejdermotiv	5,25

<i>Silvakompas</i> , væskefyldt m. lup	
type 3	22,50
type 2	31,00
type 1	42,50
type 15 (m. spejl)	58,00

Vaser i Holmegårds glas, m. emblem
forskellige størrelser, priser fra 7,75—36,00

<i>Charms</i> til armbånd	
m. emblem, sølv	3,50
m. emblem, guld	32,00
m. verdenslemblem	4,00

Noglering m. verdenslemblem	5,00
Theskeer m. emblem	5,50
Theskeer m. emaljelemblem	6,75
Papirkniv m. emblem	8,00
<i>Fajancefigur</i> , pigespejder m. rygsæk	38,50

Skal bordet pyntes med spejderting?

<i>Lysstager</i> , kløverform, forniklede	4,75
<i>Oblater</i> , guld og sølv, pr. æske	0,75
Ark m. 24 små verdensflag	0,75
Hjælpefondsmærkat m. verdenslemblem ..	0,05
<i>Træspejderdukker</i>	2,00
<i>Papirservietter</i> 25 stk.	1,30
Kløvere i glanspapir 25 stk.	1,00

TELEGRAMMER

	med indlæg	uden indlæg
m. spejdere, der danser om træ	1,00	0,75
m. spejderløftet i kløver	1,25	1,00
m. spejdere i skoven	1,50	1,25

Spejdersangbogen

Desværre trækker det
ud med den ny udgave
af spejdersangbogen. —
I må nok vente til efter
jul.

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Fru Ella Breinholdt Iversen, Gartnervænget 3, Svinninge Sj.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1965 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 30. 9. 1965